

економічного циклу, а під час спаду чи в період депресії не може застосовуватись через низьку ступінь регульованості ринку.

Україна повинна розпочати перехід до даного режиму з середини 2015 року. Як заявила Голова НБУ Валерія Гонтарева, такий перехід займе від 12 до 18 місяців. [9]. Але як свідчить досвід інших країн перехід до режиму інфляційного таргетування потребує від держави значного підготовчого періоду. Так, підготовка до запровадження режиму І.Т. в Чилі почалась у 1991 році і тривала 10 років, а сам перехідний період супроводжувався низькою економічних і соціальних реформ, що дозволило скоротити інфляцію до 3% починаючи з 2002 року. В Польщі перехідний період тривав 6 років.

Висновки. Для України іншого шляху, ніж запровадження режиму інфляційного таргетування немає, зокрема через пряму вимогу з боку МВФ і велику ступінь залежності нашої економіки від кредитів даної організації. Але запровадження режиму інфляційного таргетування повинно бути не показовим і форсованим, а відбуватись поступово, через тривалий перехідний період, що буде супроводжуватись відповідними змінами в економіці країни.

Список використаних джерел:

1.С.М. Аржевітін. Таргетування інфляції- оптимальний режим монетарної політики для України // Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. Сер. Економічні науки : науковий журнал. – 2009. – №3. – С.4-10

2. Міщенко В. Методологічні та методичні проблеми запровадження таргетування інфляції // Вісник Національного банку України. – 2006. – № 5. – С. 38-43

3. Варгас В. Державна політика щодо регулювання інфляції у трансформаційній політиці економіці України / В. Варгас // Науковий вісник «Демократичне врядування». – 2011. – Вип. 8. – С. 12-17

4. Савченко, Т. Г. Інфляційне таргетування в Україні: проблеми впровадження та перспективи застосування [Текст] / Т. Г. Савченко // Вісник Української академії банківської справи. – 2012. – № 1 (32). – С. 3-13.

5. Гроші та кредит: підручник/М.І.Савлук, А.М.Мороз та ін., за наук.ред.Савлука М.І.-К.:КНЕУ, 2011.- 589с.

6. Офіційний сайт Державної служби статистики України. – [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

7. Інфляційний звіт. Березень 2015. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>

8. Черкаський інститут банківської справи. Науково-практична конференція 2015р. «Інфляційне таргетування та макроекономічна динаміка. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://cibs.ck.ua/rs/scien/stconf/15/zbirnyk.pdf>

9. Газета «Сьогодні» від 8.08.2014[Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.segodnya.ua/>

25.09.2015

УДК 640.41:330.12/332.1

Сидорук С.В.

к.е.н., старший викладач

Луцький національний технічний університет

Циганюк Н.Є.

к.е.н., старший викладач

Луцький національний технічний університет

ЗМІСТ ПОСТУЛАТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ В ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ

Анотація. Проаналізована економічні теорії на основі, яких сформовано принципи територіальної організації готельних послуг: принцип раціонального розміщення готельних закладів регіону; принцип мінімізації витрат готелів регіону на реалізацію готельних послуг; принцип оптимальної територіальної доступності готельних послуг; принцип соціальної спрямованості; принцип найближчого сусідства; принцип концентрації. Досліджено зміст поняття «територіальна організація готельних послуг». Сформовано особливості територіальна організація готельних послуг.

Ключові слова: економічна теорія, територіальна організація, готельні послуги, регіон.

СОДЕРЖАНИЕ ПОСТУЛАТ
ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ТЕОРИИ В

TABLE OF CONTENTS OF POSTULATES OF
ECONOMIC THEORY IS INTERRITORIAL

ТЕРРИТОРИАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОСТИНИЧНІЕ УСЛУГИ

Аннотація. Проаналізована економічні теорії на основі яких сформувані принципи територіальної організації гостиничних послуг: принцип раціонального розміщення гостиничних заведень регіону; принцип мінімізації витрат готелів регіону на реалізацію гостиничних послуг; принцип оптимальної територіальної доступності гостиничних послуг; принцип соціальної спрямованості; принцип найближчого сусідства; принцип концентрації. Досліджено зміст поняття «територіальна організація гостиничних послуг». Сформувані особливості територіальної організації гостиничних послуг.

Ключові слова: економічна теорія, територіальна організація, гостиничні послуги, регіон.

ORGANIZATION OF HOTEL SERVICES

Abstract. Analysed economic theories on basis, that principles of territorial organization of hotel services are formed; principle of the rational placing of hotel establishments of region; principle of minimization of charges of hotels of region is on realization of hotel services; principle of optimal territorial availability of hotel services; principle of social orientation; principle of the nearest neighbourhood; principle of concentration. Maintenance of concept "territorial organization of hotel services" is investigational. Features are formed territorial organization of hotel services.

Keywords: economic theory, territorial organization, hotel services, region.

Вступ. Соціально-економічний розвиток регіонів України потребує активного розвитку готельних послуг. Проте, дослідження показують, що розвиток даних послуг нині супроводжується багатьма проблемами економічного, адміністративного та правового характеру. І однією із основних проблем є неоптимальне розміщення підприємств сфери готельних послуг, на вирішення якої науковці мають різні точки зору. Однак, переважна більшість вчених вагомого значення надають питанню раціонального розміщення закладів обслуговування з урахуванням особливостей та результатів поведінки окремих типів споживачів, що призводять до змін в територіальній організації готельних послуг.

Постановка завдання. Дослідження територіальної організації готельних послуг дозволить виявити та підтвердити проблеми, що існують стосовно розміщення готельних закладів в регіонах України. Цьому повинно передувати дослідження принципів, які впливають на територіальну організацію готельних послуг та зумовлюють регіональні асиметрії. Оскільки територіальна організація готельних послуг є надзвичайно динамічною, то вона вимагає різностороннього вивчення. Розробка принципів територіальної організації готельних послуг дозволить підвищити ефективність функціонування готельного бізнесу у регіоні, а також забезпечить системну спрямованість наукового дослідження і практичну його значимість [1]. Принципи територіальної організації готельних послуг базуватимуться на теоріях регіонального розвитку (табл. 1).

Результати. Однією з перших теорій регіонального розвитку була теорія розміщення сільського господарства І. Г. Фон Тюнена. В своїй роботі вчений виклав концепцію побудови моделей розміщення сільського господарства концентричними колами навколо ринку збуту продукції [2]. Таким ринком, на його думку, виступало місто або велике переробне підприємство. Завдяки вдалому розміщенню можна було отримати найвищий прибуток. Дослідження І. Г. Фон Тюнена продовжив німецький вчений Лаунхард В., який розробив метод вагового (або локаційного) трикутника для знаходження оптимального розміщення підприємства залежно від вагових співвідношень вантажів та відстаней, на які вони переводяться [3-5].

Спеціалізація, як зазначено в [5], це:

- 1) зосередження діяльності на відносно вузьких напрямках;
- 2) набуття певних знань і навичок у певній галузі;
- 3) розподіл праці за її окремими видами і формами.

Отже, з визначення випливає, що територіальній організації готельних послуг також притаманний принцип спеціалізації, оскільки кожен регіон має свою спеціалізацію залежно від наявних в ньому ресурсів і готельних закладів.

Спеціалізація таких готелів залежить від того, на який саме сегмент представників ринку орієнтуватимуть свою діяльність готелі. Спеціалізація готелів в регіоні буває різною: спортивного типу (для спортсменів та туристів, що на дають перевагу активним видам відпочинку); ділового типу (в основному бізнесменів); сімейного типу (для відвідувачів, що відпочивають сім'ями з дітьми різної вікової категорії); оздоровчо-курортного типу сюди відносять сприятливі природно-кліматичні умови, немає екологічно шкідливих виробництв (для належного відпочинку таких

гостей готельним закладом даного сегменту необхідно забезпечити належним чином умови для відпочинку як у номері, так і за його межами, що включає: створення умов для відпочинку у межах прилеглої зеленої території, урізноманітнення розважальних послуг, в т.ч. екскурсійних, розвиток мережі громадського харчування та ін); для транзитних регіонів (обслуговування гостей в умовах короткочасної транспортної зупинки).

Такий фактор регіонального розвитку як відстань (в межах нашого дослідження – це відстань від розташування готельного закладу до місцезнаходження споживача) пов'язаний із чинником транспортних витрат.

Фактор цін також впливає на розвиток територіальної організації готельних послуг, оскільки від ціни готельної послуги залежить попит на неї. Тому важливо, щоб ціна готельних послуг відповідала якості їх надання.

Земельна рента також є важливим фактором формування та розвитку територіальної організації готельних послуг, адже готельні заклади і організації для розвитку своєї діяльності часто беруть в оренду землю або у фізичних чи юридичних осіб, або в органів місцевого самоврядування. З одного боку, земельна рента є доходом у державний бюджет, а з іншого – витратами готельних підприємств і організацій.

Робота І. Г. Фон Тюнена має своє значення для теорії та практики розвитку регіональних ринків сьогодення. Фон І. Г. Тюнен одним із перших дослідників розглядав просторові особливості формування ринку та визначив необхідність виділення ринкових зон реалізації різних товарів залежно від витрат виробництва та обертання.

У 1909 р. опублікувалась робота Вебера А. «Теорія розміщення промисловості». Об'єктом моделі Вебера А. була ізольована держава; природні ресурси, що використовуються у виробництві утворюють концентричні зони, які розташовані трьома чинниками: транспортні витрати, витрати на робочу силу та чинник агломерації. Під дією перших двох чинників утворюється мережа вузлів, які характеризуються або мінімізацією транспортних витрат, або оптимальним наближенням до трудових ресурсів [6]. Проте, розміри цих промислових вузлів та їх виробнича потужність в значній мірі визначається агломераційними процесами, не пов'язаними конкретно ні з одним із географічних пунктів розміщення виробництва.

Основними критеріями розміщення промисловості на території регіону згідно теорії Вебера А. є [6]:

- побудова методологічної схеми оптимального рішення щодо розміщення підприємств на основі мікроекономічного підходу;
- мінімізація витрат підприємства.

Вебер А. виробив багатофакторну теорію розміщення промислового підприємства, яка опирається на методи кількісного аналізу (математичне моделювання). У своїх дослідженнях вчений не вийшов за межі проблеми розміщення окремого підприємства, проте, його дослідження сприяли створенню більш загальних теорій розміщення.

Згідно з теорією Вебера А. агломераційний чинник означає те, що підприємства розміщуються в центрах скупчення інших промислових підприємств, що веде до скорочення витрат на створення транспортних сполучень енергетичного господарства, комунальних об'єктів, тобто всього того, що називається виробничою інфраструктурою [6-7].

Критики докоряють Вебера А. за те, що до його моделі не були включені ринки збуту. Насправді, розглядаючи особливості розміщення 14-и умовних типів промисловості, він виділяє ті галузі, які орієнтуються переважно на ринки збуту. Разом з цим в своїй теорії розміщення Вебер А. приймає просторове розміщення ринків сировини, ринків збуту готової продукції, ринків праці як раз і назавжди дані, що, на нашу думку, не зовсім відповідає реальним умовам. Ігнорується і розміщення попиту в цілому, не враховується можливість просторових зрушень в попиті та пропозиції. Крім того, Вебер А. виходив з нереального передбачення про необмежену конкуренцію при заданих умовах збуту.

Крісталлер В. у науковій праці «Центральні місця в Південній Німеччині» розробив теорію, яка розкриває особливості розташування населених пунктів, або, як він їх ще назвав, «центральных місць» [7].

Теорія центральних місць дозволяє сформулювати загальні уявлення про доцільне розселення на тій чи іншій території. На її основі можуть бути створені найбільш економічні структури ринкових зон, забезпечені найкоротшими маршрутами пересувань, розроблені оптимальні адміністративно-територіальні органи управління.

Таблиця 1

ТЕОРІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Теорії	Представники	Принципи регіонального розвитку	Фактори регіонального розвитку	Визначальні характеристики теорії	Принципи територіальної організації готельних послуг
Теорія розміщення сільського господарства	І. Г. Фон Тюнен	Спеціалізація виробництва	Відстань від господарства до міста (ринку збуту); ціни на сільськогосподарську продукцію; земельна рента.	Виокремлення зон спеціалізації як фактора територіального розміщення об'єктів	Спеціалізації
Теорія розміщення промисловості	А. Вебер	Мінімізація витрат на виробництво	Транспортна інфраструктура, робоча сила; чинник агломерації	Виділення основних закономірностей розміщення промисловості	Мінімізації витрат готелей регіонів на реалізацію готельних послуг, найближчого сусідства
Теорія центральних місць	В. Крісталлер	Мінімізація відстаней для збуту продукції або її придбання	Географічне розташування, виробничі послуги	Виокремлення економічних центрів, які забезпечують продукцією свій округ	Оптимальної територіальної доступності готельних послуг
Теорія центральних місць	Б. Беррі	Мінімізація відстаней для збуту продукції або її придбання	Географічне розташування, виробничі послуги	Застосування теорії для регіонів з нерівномірною щільністю населення і нерівномірним розподіленням попиту по території.	Активізації внутрішнього готельного процесу
Теорія просторової економічної рівноваги	А. Льош	Рівність цін і витрат; раціональна організація виробництва; ефективне використання всіх ресурсів.	Географічне розташування	Побудова оптимальної конфігурації районів у вигляді «сот»	Системності, комплексності
«Центр-периферія»	Дж. Фрідман	Домінування центру над периферією; підтримка державою лише пріоритетних регіонів	Інноваційна діяльність	Підтримка пріоритетних для національної економіки регіонів; домінування центру над периферією	Створення сприятливих умов для інновацій в готельну сферу
Узагальнена теорія розміщення	У. Ізард	Вивчення ринку в просторовому аспекті.	Грошові доходи, чисельність та структура населення. Стан регіонального платіжного балансу, кредитні обмеження, непрямий попит.	Вивчення ринку в просторовому аспекті; самоорганізація регіонального ринку	Соціальної спрямованості, чіткої орієнтації галузей матеріального виробництва на забезпечення потреб готельних закладів і споживачів
Теорія дифузії нововведень	Т. Хагерstrand Г. Мюрдаль	Створення сприятливих умов для інноваційного розвитку менш розвинених регіонів.	Нововведення	Вивчення процесів дифузії на основі нововведень у сільському господарстві за допомогою імітаційного підходу.	Комплексоутворення
Концепція геомаркетингу	А. Шоу Л. Уелд	Дослідження ринку в просторовому аспекті; сегментація ринків	Ступінь задоволення потреб споживачів; внутрішнє та зовнішнє середовище ринку; конкуренти.	Здійснення географічної сегментації ринків; визначення розмірів ринкових зон і територіальних характеристик попиту і пропозиції товарів і послуг	Варіативності, надійності

* сформовано авторами

Дана теорія дозволяє обґрунтувати системи ієрархії центральних місць і ринкових зон, в яких більш високим рівням ієрархії відповідають товари і послуги, які більш спеціалізовані та рідше потребуються, а низьким рівням ієрархії – товари і послуги першої необхідності та масового споживання. Таким чином, будується система покладених одну на одну зони впливу ринкових центрів різного рівня.

Але найбільший розвиток модель В. Крісталлера одержала в дослідженнях Б.Беррі, який обґрунтував можливість застосування теорії центральних місць не тільки до умов ідеального економічного ландшафту, але і для регіонів з нерівномірною щільністю населення і нерівномірним розподіленням попиту по території [7]. Модифікована модель Б. Беррі логічно пояснює ієрархію ринкових центрів, які в межах міської території еквівалентні центральним місцям. Слід зазначити, що саме ця модель знайшла широке практичне використання в США в прогнозуванні розвитку і розміщенні торговельних підприємств різного рівня (центрального бізнес-центрів, регіональних торговельних центрів, локальних торговельних центрів і окремих підприємств торгівлі).

Так, ґрунтуючись на теоретичних положеннях Юрковського В. і дотримуючись методології теорії центральних місць, Топчієв О. сформував загальні положення територіальної організації сфери послуг [2, с. 83]:

1. Що більший регіон, то більше в ньому підприємств того чи іншого виду послуг.
2. Зі зростанням чисельності мешканців регіону збільшується і набір (перелік) послуг різних видів, але це відбувається за нисхідною – дедалі повільніше.
3. Послуги вищих рангів можна застосовувати лише у великих населених пунктах-центрах обслуговування (центрального місця) вищих рангів.
4. Існує ієрархія центрів обслуговування (центрального місця) за такою схемою:
 - найвищий ранг має один центр обслуговування;
 - центрів обслуговування вищих рангів небагато;
 - кількість центрів обслуговування кожного наступного (нижчого) рангу зростає орієнтовано у 6 разів;
 - центри обслуговування (центрального місця) такого рангу мають весь перелік послуг центрів обслуговування всіх попередніх (нижчих) рангів.
5. Зі зростанням населення того чи іншого центру розвиток його сфери послуг усе більше визначатиметься потребами населення самого центру, а не його оточенням.
6. Із розвитком продуктивних сил регіону кількість центрів обслуговування нижчих рангів має тенденцію до скорочення.

На сьогоднішній день ступінчаста система повинна залишатися базовою в територіальній організації ринку готельних послуг, оскільки вона нанизується на опорний каркас території (поєднання споживачів та автомагістралей). Однак, розвиток підприємницької діяльності на РРГП має супроводжуватися розміщенням готельних закладів відповідно до споживачів готельних послуг (організованих, неорганізованих), тобто з обґрунтуваним підходом до орієнтації на ступінчасту систему, яка б забезпечила рентабельність реалізатору готельних послуг.

Льош А., на відміну від Фон І. Г. Тюнена і Вебера А., вперше в західній економічній науці розглядав теорію не тільки промислового «штандарта», а й сільського господарства, торгівлі тощо. Льош А. підняв теорію розміщення на макроекономічний рівень дослідження. Об'єктом його дослідження було як окреме підприємство, так і територіальна структура господарства. Якщо попередні дослідники в основі оптимального розміщення підприємства розглядали теорію найменших витрат, то Льош А. правильно вважав орієнтацію підприємства на місце, яке забезпечуватиме максимальний прибуток, беручи до уваги такі складові як податкова система, міжнародна торгівля та науково-технічний прогрес. Власне досягненням Льоша А. є те, що він вперше розглядав умови розвитку економічного району, серед яких виділяв відстань та транспортні умови, природні відмінності, національні та політичні умови, технічний прогрес, особисті якості підприємців [6].

Також необхідно відзначити, що найбільшим досягненням Льоша А. є розробка принципів моделювання просторової економічної рівноваги на основі функції попиту та витрат. Для досягнення просторової економічної рівноваги повинні виконуватись певні умови [6]:

- місце розташування кожного підприємства має максимально можливі переваги як для споживача, так і для виробника;
- підприємства розміщують з урахуванням повного використання території;

- збалансованість цін і витрат забезпечує відсутність надмірного доходу;
- всі ринкові зони мають мінімальний розмір у вигляді правильного шестикутника;
- межі ринкових арен простираються вздовж ліній байдужості.

Наприкінці 50-х рр. з'являються роботи Ізарда У., в яких він узагальнив елементи різних теорій розміщення (Фон І. Г. Тюнена, Вебера А., Льоша А. та ін.) [8].

Проте, на відміну від класичних теорій розміщення Ізард У. починає своє дослідження не з процесу виробництва, а з процесу реалізації. Вивчення ринку в його просторовому аспекті висувається на перший план і виступає головним фактором, який визначає розвиток та розміщення виробництва. Визначаючи послугомісткість ринку регіону, автор розглядає такі фактори впливу як грошові доходи (заробітна плата, дивіденди, відсотки на капітал, прибуток, рента і т. д.), чисельність та структура населення, стан регіонального платіжного балансу, кредитні обмеження, непрямий попит, потреби усіх галузей в продукції кожної іншої галузі, прагнення до просторової взаємодії та ін. [8].

Принципи та чинники регіонального розвитку Ізарда У. є актуальними і для нашого дослідження, оскільки принцип просторової взаємодії в аспекті територіальної організації передбачає взаємозв'язок між готелями регіону та організаціями, між готельною сферою та споживачами готельних послуг, між регіональним ринком готельних послуг та зовнішнім середовищем в географічному просторі у вигляді інформації.

Людина може користуватися готельними послугами, коли вона за рахунок своїх доходів задовольняє не лише свої матеріальні потреби, але й має кошти для купівлі готельної послуги. Тобто збільшення реальних доходів населення веде до зростання платоспроможного попиту і значну роль у структурі споживання відіграють готельні послуги. Взагалі покращення економічної та фінансової ситуації в державі веде до нарощення персонального прибутку, що, в свою чергу, зумовлює більш високу активність залежно від виділеної на готельні послуги частини доходів, якщо у цьому є потреба, збільшення частки виділених засобів на покриття витрат на готельні послуги.

Висновки. Аналіз теорій регіонального розвитку дає можливість зробити такі висновки. По-перше, відмінність в теоріях пов'язана з багатоаспектністю явища, яке вивчається. Кожна з цих теорій спирається на відповідні цілі та завдання в дослідженнях, що визначає основні методологічні підходи та аспекти цієї проблеми. По-друге, кожна концепція характеризується специфічним ставленням до поняття «територіальна організація готельних послуг».

Отже, виходячи із наведених економічних теорій, з нашої точки зору, територіальна організація готельних послуг повинна базуватися на наступних принципах, а саме:

- принцип раціонального розміщення готельних закладів регіону, який дозволить під час розміщення готельних закладів досягти високої ефективності господарювання та високої якості готельних послуг;
- принцип мінімізації витрат готелів регіону на реалізацію готельних послуг, що дозволить зменшити витрати майбутніх періодів на надання готельних послуг в регіоні;
- принцип оптимальної територіальної доступності готельних послуг, що дозволить врахувати відповідність розміщення готельних закладів потребам споживачів готельних послуг;
- принцип соціальної спрямованості, який означає, що процес територіальної організації готельних послуг повинен враховувати інтереси цільових груп споживачів готельних послуг;
- принцип найближчого сусідства, пов'язаний із розміщення готельних закладів в регіоні відносно один одного – рівномірно, скупчено або випадково;
- принцип варіативності, що дозволяє готелям регіону гнучко реагувати на коливання попиту і зміни у ринковому середовищі;
- принцип чіткої орієнтації галузей матеріального виробництва на забезпечення потреб готельних закладів і людей, які прибувають сюди з різною метою (наявні підприємства виробляють продукцію, необхідну для вжитку усередині регіону: меблі для готелів і підприємств харчування, сувеніри, товари для приїжджих, продукти харчування і інша продукція, що йде в основному на забезпечення потреб регіону);
- принцип надійності, що передбачає забезпечення безпеки перебування споживачів в готелях регіону, широке застосування сучасних технологічних засобів безпеки готелів;
- принцип комплексотворення, який передбачає надання на одному готельному закладі різнопрофільних готельних послуг (розміщення, харчування, туристичні, екскурсійні та культурні послуги);

- принцип спеціалізації, що дозволить підвищити якість готельних послуг в регіоні;
- принцип концентрації, що полягає в раціональному розміщенні мережі готелів регіону, які концентруються на визначеній території. Проте, в готельному бізнесі із збільшенням розмірів готелів може виникнути проблема неповного використання його потужності (відсутність 100% завантаженості готельних номерів). Для визначення раціональних меж концентрації готельних комплексів необхідно визначати не тільки їх внутрішні ресурсні можливості, але й також територіальні умови конкретного економічного регіону. Ефективному застосуванню цього принципу сприятиме розвиток маркетингу готельних послуг в регіоні.

Список використаних джерел:

1. Герасимчук З.В. Розвиток регіональних ринків готельних послуг: монографія /З.В.Герасимчук, С.В.Сидорук. - Луцьк: Вежа-Друк, 2014.-272 с. Герасимчук З. В
2. Мальська М. П. Просторові системи послуг (теорія, методологія, практика): Монографія / М. П. Мальська. - К.: Знання, 2009. - 363 с.
3. Grotewald A. Von Thunen in Retrospect // Economic Geograpy. - 1959. - №35 (4).
4. Новоселов А. С. Теория региональных рынков: Учебн. - Ростов-на-Дону: Феникс; Новосибирск: Сибирское соглашение, 2002. - 448 с.
5. Ніколенко В. Ю. та ін. Полієкномія: Підручн. / В. Ю. Ніколенко та ін. - К.: ЦУЛ, 2009. - 632 с.
6. Barger H. Distribution Place in the American Economy Since 1869 / H. Barger. - N.Y., 1955.
7. Christaller W. Die Zentralen Orte in Suddeutschland / W. Christaller. - Jena, 1933.
8. Изард У. Методы регионального анализа: введение в науку о регионах / У. Изард. - М.: «Мысль», 1966. - 205 с.

15.09.2015

УДК 796.063:796.06

Путятин Г.Н.

к.физ.восп., доцент кафедри менеджмента физической культуры
Харьковская государственная академия физической культуры

Воронюк И.И.

студент (4-й курс, бакалавр) кафедри менеджмента физической культуры
Харьковская государственная академия физической культуры

**ОРГАНИЗАЦИОННО-УПРАВЛЕНЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ
БЕЗОПАСНОСТИ ПРИ ПРОВЕДЕНИИ МАССОВЫХ ФИЗКУЛЬТУРНО-
СПОРТИВНЫХ МЕРОПРИЯТИЙ**

Аннотация. Авторами раскрыто социально-экономическое значение массовых физкультурно-спортивных мероприятий в развитии сферы физической культуры и спорта в условиях евроинтеграции. Обоснованы организационно-управленческие аспекты безопасности как фактора социальной ответственности государственного управления в сфере физической культуры и спорта.

Ключевые слова: физкультурно-спортивные мероприятия, организационная структура безопасности, общественная безопасность.

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ
БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ
ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ЗАХОДІВ**

**ORGANIZATIONAL AND MANAGERIAL
ASPECTS OF SECURITY AT MASS
PHYSICAL-SPORTS EVENTS SPORTS AND
SPORTS EVENTS**

Анотація: Авторами розкрито соціально-економічне значення масових фізкультурно-спортивних заходів в розвитку сфери фізичної культури і спорту в умовах євроінтеграції. Обґрунтовано організаційно-управлінські аспекти безпеки як фактора соціальної відповідальності державного управління у сфері фізичної культури і спорту.

Ключові слова: фізкультурно-спортивні заходи, організаційна структура безпеки, громадська безпека.

Abstract. Authors opened the social and economic value of mass physical-sports events in the development of the sphere of physical culture and sport in conditions of European integration. The organizational and administrative aspects of safety are proved as a factor of social responsibility of public administration in the sphere of physical culture and sport.

Keywords: physical-sports events, organizational structure of safety, public safety.